

د پطروس رسول دوپم خط

پېژندگلو

حضرت پطروس د خپلې عقیدې لند او آخری یاداشت جماعتونو ته لیکي چې د هغه د خط لوستونکی به د خدای پاک په فضل سره داسې ژوند تېروي چې خدای پاک به ترې رضا وي، په دې دوپم خط کښې پطروس رسول د دې خبرې وضاحت کوي چې د دروغونو استاذانو سره به څه کيږي، څوک چې د خپل ځان نه د زیری په حقله دروغ وائی او په دین کښې بدعت کوي. او پطروس مونږ ته په دې کتاب کښې د خپل ځان د بدلېدو قیصه هم بیانوي چې د هغه ژوند څنگه بدل شو. پطروس دا موضوع هم تشریح کوي چې د زیری یوه رښتینی حصه د دې دروغونو تعلیمونو علاج دے. زیری د

ډيوې په شان په تياره ځائ كښې ځليږي. پطروس په دريم باب
 كښې د حضرت عيسى په فاتحانه انداز كښې دوباره راتلل او آخري
 قضاوت بيان كړې دې، لكه څنگه چې يو ځل ځدائ پاك زمكه
 د اوبو په وسيله تباه كړه نو يوه ورځ به هغه خپل اور پرې نازل كړي.
 نو د دې راتلونكي واقعاتو د كېدو په مطابق كوم چې به ضرور راځي
 او مونږ د هغه د بيا راتلو او خلاصون په انتظار يو د كوم چې هغه
 مونږ ايماندارانو سره وعده كړې ده نو بيا مونږ ته په كار دي چې
 پاك او مقدس ژوند تېر كړو. د حفظ كولو دپاره ۱: ۳ آيت ”ځدائ
 پاك د خپل الهي قدرت په وسيله مونږ له هر هغه څه راکړل كوم
 چې د مقدس ژوندون تېرولو دپاره ضروري دي. دا هر څه مونږ ته د
 هغه د پېژندگلو په وجه راکړې شوي دي، يعنې هغه چا چې مونږ د
 خپل خاص جلال او نېكۍ په وسيله راوبللو.“

دُعا او سلام

① د شمعون پطروس د طرف نه چي د عيسى مسيح غلام او

رسول دے، د هغه خلقو په نوم چي زمونږ د خُدائ پاک او د

خلاصوونکي عيسى مسيح په صداقت کښي يې زمونږ په شان

قيمتي ايمان موندلے دے. ② زمونږ د خُدائ پاک او مالک عيسى

د پېژندگلو په وجه دې په تاسو ډېر ډېر فضل او سلامتې وي.

د ايماندار رابلل او غوره کول

③ خُدائ پاک د خپل الهي قُدرت په وسيله مونږ له هر هغه خه

راکړل کوم چي د دينداري ژوندون تېرولو دپاره ضروري دي. دا هر

خه مونږ ته د هغه د پېژندگلو په وجه راکړے شوي دي، يعني هغه

چا چې مونږ د خپل خاص جلال او نېکۍ په وسيله راوبللو. (۴) او
 هم د دې په وسيله هغه مونږ سره خپلې قيمتي او ډيرې لوئې وعدې
 وکړې، د دې دپاره چې تاسو د هغه په الاهي فطرت کښې شريک
 شئ نو چې تاسو د هغه خرابو کارونو نه بچ شئ کوم چې د دې
 دُنيا په وجه پيدا کيږي. (۵) په دې وجه تاسو خپل پوره کوشش
 وکړئ چې په خپل ايمان کښې نېکۍ زياته کړئ، او په نېکۍ کښې
 علم، (۶) او په علم کښې پرهيزگاري، او په پرهيزگاري کښې صبر،
 او په صبر کښې دينداري، (۷) او په دينداري کښې ورورولي
 عزيزولي، او په ورورولي او عزيزولي کښې مينه زياته کړئ. (۸) ځکه
 که دا خبرې په تاسو کښې وي او زياتيري نو دا تاسو زمونږ د مالک
 عيسي مسيح په پېژندگلو کښې بې کاره او بې مېوې کېدو نه بچ
 کوي. (۹) خو په چا کښې چې دا خويونه نه وي، نو د هغه نظر
 دومره کم دې چې ړندېدو ته نږدې دې او د خپلو ورومبو گناهونو نه
 پاک کېدل يې هېر کړي دي. (۱۰) نو په دې وجه اې وروڼو او
 خوښو، د خپلې بلنې او غوره والي د ثابتولو زيات کوشش کوئ،

ځکه که تاسو داسې اخلاق ساتئ نو هيڅکله به تيندک ونه خورئ.

۱۱) په دې طريقه د دې سره به تاسو زمونږ د مالک او خلاصوونکي عيسی مسيح په ابدی بادشاهی کښې ډېر په عزت سره داخل کړئ شئ. ۱۲) په دې وجه به زه تاسو ته همپشه دا خبرې دريادوم، اگر که تاسو د مخکښې نه د دې نه خبر يئ او په هغه حق خبرې قائم يئ چې تاسو ته وئيلې شوې وه. ۱۳) او ترڅو چې زه ژوند مېم، تاسو ته په دريادولو او پارولو دا خبره په خپل ځان ضروری گڼم. ۱۴) ما ته پته ده چې زما د مرگ وخت رانزدې دې ځکه چې زمونږ مالک عيسی مسيح ما ته ښکاره وئيلي دي. ۱۵) او زه به خپل پوره کوشش کوم چې زما د مرگ نه پس به تاسو ته همپشه دا خبرې يادې وي.

د حضرت عیسیٰ مسیح جلال

او د نبوت کلام

١٦ ځکه چې مونږ په هغه قیصو پسې نه څو چې په چالاکی سره جوړې شوې دی کله چې مونږ تاسو د خپل مالک عیسیٰ مسیح د قدرت او د راتلو په حقله خبر کړئ، بلکې مونږ د هغه جلال په خپلو سترگو لیدلې دے. ١٧ کله چې هغه ته د خدای پلار عزت او جلال حاصل شو نو ورته د هغه بهتر جلال نه آواز راغلو چې، ”دا زما محبوب زوی دے د چا نه چې زه راضی یم.“ ١٨ مونږ په خپله دا آواز د آسمان نه واورېدو، کله چې مونږ د هغه سره په مقدس غره باندي وو. ١٩ نو مونږ سره د نبوت هغه کلام دے چې ډېر معتبر دے، دا به تاسو بڼه وکړئ چې په دې داسې غور وکړئ لکه چې ډیوه په یو تیاره ځای کښې رڼا ورکوی، ترڅو چې سحر شی او د سبا ستوری ستاسو په زړونو کښې وځلېږي. ٢٠ خو د هر څه نه اول

تاسو ته په دې خبره پوهېدل په کار دی چې د کتاب مقدس یوه
پېشگوښې هم د نبی خپل سوچ نه دے. (۲۱) ځکه چې یوه پېشگوښې
هم کله د بنی آدم په خپله رضا نه ده نازل شوې، بلکې بنی آدمو د
روح القدس په وجه د خدای پاک د طرف نه خبرې کولې.

دروغزن نیان او اُستازان

① خو څنگه چې په بنی اسرائیلو کښې د دروغو نیان راوچت
شوی وو، هم دغه شان به په تاسو کښې د دروغو اُستازان راوچت
شی. هغوی به په پټه هلاکونکي بدعتونه راوباسی او هغوی به د
هغه مالک نه انکار وکړی چا چې د هغوی فدیة ورکړې ده، او په
خپلو ځانونو به زر هلاکت راولی. (۲) نو بیا ډېر به د خپلې شهوت
پرستی په لار روان شی او د دې اُستازانو په وجه به د حق د لارې
بدنامی کیري. (۳) او په خپل لالچ کښې به هغوی د دروغو په قیصو
ستاسو نه ناجائزه گټې واخلي. د هغوی په خلاف د سزا حکم د ډېر

مخکښې نه شومې دې او د هغوی تباهی رانزدې ده. ④ نو بیا
 خدای پاک فرښتې پرې نه بنودې کله چې هغوی گناه وکړه بلکې
 هغوی یې په دوزخ کښې واچولې او په تورو تیارو کندو کښې یې په
 زنځیرونو وتړلې چې د قیامت د ورځې پورې به هلته وی. ⑤ نو بیا
 هغه تېره شوې دُنیا پرې نه بنوده او په بې دینه خلقو یې سپلاب
 راوستو خو صرف د صداقت پیغمبر نوح او ورسره یې نور اووه کسان
 بچ کړل. ⑥ او هغه د سدوم او عموره ښارونه تباه کړل او وې سیزل
 او ایره یې کړل، او د راتلونکې زمانې د بې دینو دپاره یې د عبرت
 مقام وگرځولو. ⑦ ځکه هغه لوط هم بچ کړو چې صادق انسان وو
 کله چې هغه د بې دینه خلقو د ناپاک چال چلن نه ډېر تنگ شومې
 وو. ⑧ هغه یو صادق انسان چې په هغوی کښې اوسېدلو هره ورځ
 د هغه صادق ژوند د هغوی د بې شرعې کارونو د لیدلو او اورېدلو په
 وجه په عذابېدو. ⑨ نو مالک پوهیږی چې څنگه دینداران د
 آزمېښت نه بچ کړی او بدکاران د عدالت تر ورځې پورې په سزا
 کښې وساتې، ⑩ خو خاص هغوی څوک چې جسمانی ناپاکو

خواهشونو پسې گرځی او څوک چې د خدای پاک اختیار سپک
گڼی، دوی گستاخه او مغروره دی او په جلالی هستیانو باندې په
بدو وئیلو دوی نه شرمیری. (۱۱) سره د دې چې فرښتې اگر که په
طاقت او په قدرت کښې د هغوی نه لوئې دی، د مالک په وړاندې
د هغوی خلاف د بدرد وئیلو الزام نه لگوی. (۱۲) خو دا خلق د
ځنگلی مخلوق په شان دی چې بې ضمیره دی او د رانیولو او
هلاکولو دپاره پیدا شوی دی. د کومو خبرو په حقله چې ناخبره
دی، د هغوی په حقله په نورو بدرد وائی، هغوی به د ځنگلی
ځناورو په شان هلاک کړی شی. (۱۳) کوم نقصان چې هغوی نورو
له ورکړی دے د هغې سزا به ورته ملاو شی. هغوی ته په رڼا ورځ
عیاشی کول خوند ورکوی، هغوی بې عزته او بې شرمه دی. هغوی د
خپلې دوکه بازی نه مزه اخلی که څه هم تاسو سره په یو دسترخوان
خوراک څښاک کوی. (۱۴) هغوی ښځو ته د زنا کارۍ په سترگو
گوری او د گناه نه نه شی اوړېدے، هغوی کمزوری خلق راگپړوی،
د هغوی زړونه په حرص آموخته شوی دی، هغوی لعنتیان دی. (۱۵)

هغوی نېغه لاره پرېښودله، او بې لارې شوی دی او د بعور د زوی
 بلعام په لار روان دی چا چې ناحقه کټه ښه وکړله. (۱۶) خو هغه په
 خپل قصور ملامته شو چې یوې بې ژبې خړې د انسان په شان خبرې
 وکړې او نبی یې د لیونتوب نه منع کړو. (۱۷) دغه د دروغو استاذان
 لکه اوچ کوهیان دی او لکه د داسې وریځې په شان دی چې سیلی
 یې وری راوړی، نو د هغوی دپاره تک تور ځای ساتلې شوی دے.
 (۱۸) ځکه چې هغوی د کبر او بېهوده خبرې کوی، او د شهوت
 پرستی په وسیله هغه خلق په جسماني خواهشونو کښې راگېروي
 څوک چې لږ څه کښې د هغه چا نه راتښتېدلی دی چې په گمراهی
 کښې ژوند تېروي. (۱۹) هغوی د خلقو سره د آزادی لوظ کوی خو
 هغوی په خپله د گمراهی غلامان دی، ځکه چې خلق هم د هغه
 څه غلامان وی د څه نه چې مجبور وی. (۲۰) او چې کله هغوی
 زمونږ د مالک او خلاصوونکی عیسی مسیح د پېژندگلو په وسیله د
 دُنیا د سختوب نه خلاص شول او هغوی په کښې بیا گېر شول او د
 هغوی نه مغلوب شول، نو د هغوی وروستونې حال د ورومېنی نه هم

ډېر بد شو. (۲۱) نو بيا د هغوی دپاره به دا بڼه وه چې چې هم هغوی د صداقت لار پېژندلې نه وې هسې نه چې د پېژندلو نه وروستو يې هغه حُکم رد کړی کوم چې ورته د صادقانه ژوند تېرولو دپاره ورکړې شوي وو. (۲۲) او په هغوی دا متل ثابتېږي چې، ”سپه د خپل قې په طرف راگرځي،“ او ”خنزير د لامبلو نه وروستو بيا په خټو کښې رغړي.“

د مالک د راتلو لوظ

۱) گرانو دوستانو، دا زما دوېم خط دے چې تاسو ته يې ليکم. په دواړو کښې زه ستاسو صفا زړونه راپاروم او درته يادگيرنه کوم. (۲) زه غواړم چې تاسو هغه پېشگويانې رايادې کړئ چې پاکو نبيانو مخکښې کړي دي او د مالک او خلاصوونکي هغه حُکم ياد ساتئ چې تاسو ته ستاسو د رسولانو په وسيله درکړې شوي دي. (۳) تاسو ته د ټولو نه اول په دې ځان پوهول په کار دي چې په آخرو

ورځو کښې به داسې توقماران راشي چې مسخرې به کوي او د خپلو خواهشاتو په مطابق به چلېږي. ④ او وائي به چې، ”د هغه د راتلو وعده څه شوه؟ ځکه چې د کله نه چې زمونږ پلار نيکه مړه شوی دی د هغه وخت نه تر اوسه پورې هر څه هم هغه شان دی لکه چې د مخلوق د شروع نه وو.“ ⑤ هغوی خو قصداً دا حقيقت هېرې چې د خدای پاک د کلام په وسيله آسمانونه د ډېر پخوا نه پيدا شوي دي، او زمکه د اوبو نه جوړه ده او د اوبو په وسيله پيدا شوې ده. ⑥ نو بيا هم د دغه اوبو په وسيله د هغه تېر وخت دُنیا غرقه او هلاکه شوه. ⑦ خو په هم هغه کلام کوم آسمانونه او زمکه چې اوس موجود دي د کلام په وسيله په اور کښې د سوزولو دپاره وساتلې شول، او دا به د بې دينه خلقو د عدالت او هلاکت تر ورځې پورې محفوظ وساتلې شي. ⑧ خو زما ملگرو، دا حقيقت دې ستاسو نه هېر نه شي چې د مالک په نزد يوه ورځ د زرو کالو برابره ده او زر کاله د يوې ورځې برابر دی. ⑨ مالک په خپل لوظ کښې سستی نه کوي لکه چې بعضې خلقو ته سستی ښکاري بلکې هغه ستاسو په

حقله صبر کوی، او هغه غواړی چې شوک هم هلاک نه شی بلکې
چې ټول توبه وباسی. (۱۰) خو د مالک خدای د قیامت ورځ به لکه
د غل په شان راشی، او په هغه ورځ به آسمانونه ډېر په گډېر د نظر نه
پناه شی، یعنې ستوری سیارې به د اور په سخت تاو سره ویلی شی،
او زمکه او په هغې د بنی آدمو ټول شوی کارونه به ښکاره شی. (۱۱)
نو څنگه چې ټول څیزونه په دې طریقه هم ویلی کېدونکی دی نو
بیا تاسو ته په پاک چال چلن او په دینداری کښې څنگه ژوند کول
په کار دی؟ (۱۲) تاسو د خدای پاک د هغه ورځې د راتلو انتظار
کوئ چې هغه زر راشی چې د کومې په وجه به آسمانونه په اور
کښې وسوزی او برباد به شی، او ستوری او سیارې به د اور د تاو نه
ویلی شی. (۱۳) خو د هغه د لوظ په مطابق مونږ د نوو آسمانونو او
نوي دُنیا انتظار کوو چې د صداقت نه ډکه وی. (۱۴) په دې وجه
زما گرانو دوستانو، کله چې تاسو د دې خبرو په انتظار کښې یئ نو
کوشش کوئ چې کله د هغه سره مخامخ کېږئ نو چې د سلامتی
په حالت کښې بې داغه او بې عېبه یئ. (۱۵) او تاسو زمونږ د مالک

صبر لکه د خلاصون وگنئی نو دغسې زمونږ خوږ ورور پولوس هم د خپل ورکړې شوی حکمت په مطابق درته ولیکل، (۱۶) او په خپلو ټولو خطونو کښې یې دا خبرې لیکلې دی. په هغوی کښې ځینې خبرې داسې دی چې پرې پوهېدل گران دی، او جاهلان او سپک خلق د دې معنی بدلوی لکه څنگه چې هغوی د نورو صحیفو معنی بدلوی او د ځانونو دپاره هلاکت پیدا کوی. (۱۷) زما گرانو دوستانو، څنگه چې تاسو د اول نه خبر یئ، نو بېدار اوسئ چې د بې دینو خلقو په غلطیانو سره بې لارې نه شئ، او خپل مضبوطواله پرې نه ردئ. (۱۸) بلکې زمونږ د مالک او خلاصوونکي عیسیٰ مسیح په فضل او علم کښې ترقی وکړئ. د هغه جلال دې اوس هم وی او تل تر تله دې وی. آمین.